

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

1 декември 2008 година *

По дело C-388/08 PPU

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 35 ЕС от Korkein oikeus (Финландия) с акт от 5 септември 2008 г., постъпил в Съда на същата дата, в рамките на наказателното производство срещу

Artur Leymann,

Aleksei Pustovarov,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н А. Rosas, председател на състав, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н J. Klučka, г-жа Р. Lindh (докладчик) и г-н Ал. Арабаджиев, съдии,

генерален адвокат: г-н J. Mazák,
секретар: г-жа С. Strömholm, администратор,

* Език на производството: фински.

предвид искането на запитващата юрисдикция от 5 септември 2008 година, постъпило в Съда на същата дата, за разглеждане на преюдициалното запитване по реда на спешното производство по реда на член 104б от Процедурния правилник,

предвид решението от 11 септември 2008 година на трети състав да уважи посоченото искане,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 ноември 2008 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за г-н Leymann, от адв. M. Annala, asianajaja,

— за г-н Pustovarov, от адв. H. Tuominen, oikeustieteen maisteri,

— за финландското правителство, от г-жа A. Guimaraes-Purokoski, в качеството на представител,

— за испанското правителство, от г-н J. M. Rodríguez Cárcamo, в качеството на представител,

- за нидерландското правителство, от г-жа C. ten Dam, в качеството на представител,

- за Комисията на Европейските общности, от г-н I. Koskinen и г-н R. Troosters, както и от г-жа S. Grünheid, в качеството на представители,

след изслушване на генералния адвокат

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 27, параграфи 2—4 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки (ОВ L 190, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3, наричано по-нататък „Рамковото решение“).

- 2 Запитването е отправено в рамките на наказателно производство, образувано във Финландия срещу г-н Leymann и г-н Pustovarov, обвинени в извършване на тежко престъпление („törkeä“), свързано с наркотични вещества, и предадени на финландските власти в изпълнение на европейски заповеди за арест.

Правна уредба

Правото на Европейския съюз

3 Член 2, параграф 1 от Рамковото решение гласи:

„1. Европейска заповед за арест се издава за деяния, които са наказуеми съгласно правото на издаващата държава членка с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за не по-малко от 12 месеца [...]“

4 В член 2, параграф 2 от Рамковото решение се изброяват 32 престъпления, сред които фигурира незаконният трафик на наркотични и психотропни вещества, които, ако в издаващата държава членка са наказуеми с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за срок, не по-малък от три години, и така както са определени в законодателството на издаващата държава членка, дават основание за предаване съгласно европейска заповед за арест без проверка за двойна наказуемост на деянието.

5 Съгласно член 2, параграф 4 от Рамковото решение проверката за двойна наказуемост на деянието може да бъде извършена, когато става дума за престъпления, които не попадат в списъка на изброените в член 2, параграф 2 от Рамковото решение.

- 6 В член 3 от Рамковото решение се изброяват случаите, при които не се допуска изпълнение на европейска заповед за арест.
- 7 В член 4 от Рамковото решение се изброяват случаите, при които изпълнението на европейска заповед за арест може да бъде отказано.
- 8 Член 8 от Рамковото решение се отнася до съдържанието и формата на европейската заповед за арест. Съгласно параграф 1, букви г) и д) от тази разпоредба, се изисква следната информация:
- „г) характера и правната квалификация на престъплението, особено във връзка с член 2;
- д) описание на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително времето, мястото и степента на участие на издирваното лице в престъплението“
- 9 Член 27, параграф 2 от Рамковото решение предвижда, че „лицето, което се предава, може да не бъде наказателно преследвано, осъдено или по друг начин лишено от свобода за предходно престъпление, различно от това, за което се иска предаване“, с изключение на случая, посочен в параграф 1 от този член, по силата на който може да се предполага съгласието за такова предаване, и в случаите, предвидени в параграф 3 от посочения член 27.

10 Член 27, параграф 3 от Рамковото решение гласи, че „[п]араграф 2 не се прилага в следните случаи:

- а) когато лицето е имало възможност да напусне територията на държава членка, в която е предадено, но не е направило това в рамките на 45 дни от окончателното си освобождаване или се е завърнало на тази територия;
- б) за престъплението не се предвижда наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане;
- в) наказателното производство не изисква прилагане на мерки, свързани с ограничаване на личната свобода;
- г) когато на лицето може да бъде наложено наказание или мярка, която не е свързана с лишаване от свобода, а именно глоба или свързана с нея мярка, дори когато те могат да доведат до лишаване от свобода;
- д) когато лицето даде съгласие за предаване, а когато е възможно едновременно и отказ от прилагане на специално правило в съответствие с член 13;
- е) когато лицето, след като е предадено, изрично се откаже от прилагането на специално правило, свързано с определени престъпления, предхождащи предаването. Отказът следва да бъде направен пред компетентен съдебен орган на издаващата държава членка и отразен съгласно националното ѝ право. От начина на изразяването му следва да личи, че е доброволно и при пълно съзнаване на неговите последици. За тази цел лицето има право да бъде представлявано от защитник;
- ж) когато изпълняващият съдебен орган, извършил предаване на лицето даде своето съгласие съгласно параграф 4.“

- 11 Член 27, параграф 4 от Рамковото решение има следната редакция: „Искане за съгласие се предоставя на изпълняващия съдебен орган, придружено с посочената в член 8, параграф 1 и преведена съгласно член 8, параграф 2 информация. Съгласие трябва да се даде, когато престъплението, за което е искано, е само по себе си обект на предаване в съответствие с настоящото рамково решение. Съгласие следва да бъде отказано в случаите, изброени в член 3, а в останалите — единствено на основанията, посочени в член 4. Решение следва да се вземе не по-късно от 30 дни от получаване на искането.

[...]“

- 12 По силата на член 31, параграф 1 от него Рамковото решение отменя съответните разпоредби от редица конвенции, приложими в областта на екстрадицията между държавите членки, по-конкретно Европейската конвенция за екстрадиция, подписана на 13 декември 1957 г., Конвенцията, приета на основание член К.3 от Договора за Европейски съюз, за опростената процедура за екстрадиция между държавите — членки на Европейския съюз, подписана на 10 март 1995 г. (ОВ С 78, стр. 2) и Конвенцията, приета на основание член К.3 от Договора за Европейски съюз, за екстрадицията между държавите — членки на Европейския съюз, подписана на 27 септември 1996 г. (ОВ С 313, стр. 12, наричана по-нататък „конвенцията от 1996 г.“).
- 13 От информацията относно датата на влизане в сила на Договора от Амстердам, публикувана в *Официален вестник на Европейските общности* на 1 май 1999 г. (ОВ L 114, стр. 56), следва, че Република Финландия е направила декларация по член 35, параграф 2 ЕС, с която тя приема компетентността на Съда да дава преюдициални заключения според условията, предвидени в член 35, параграф 3, буква б) ЕС.

Национално право

- 14 Съгласно глава 50, член 1 от действащия към момента на извършването на посочените в обвинителния акт деяния Наказателен кодекс [rikoslaki в неговата редакция със Закон 1304/1993)] виновен в извършване на престъпление, свързано с наркотични вещества, е по-конкретно този, който внася или прави опит да внесе незаконно в страната, пренася, организира пренасянето, продава, договаря, преотстъпва на друго или по всякакъв друг начин разпространява или прави опит да разпространи или който притежава или прави опит да си набави наркотични вещества.
- 15 Съгласно глава 50, член 2 от този кодекс престъплението, свързано с наркотичните вещества, е „тежко“, ако по-конкретно то се отнася до високорисково наркотично вещество или до наркотични вещества в големи количества и ако престъплението в своята съвкупност е тежко. Извършителят на тежко престъпление, свързано с наркотични вещества, се осъжда на лишаване от свобода за срок най-малко от една година и най-много от десет години.
- 16 Целта на Закон 1286/2003 относно предаването между Република Финландия и другите държави — членки на Европейския съюз (rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muiden Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki (1286/2003) е транспонирането на Рамковото решение. Член 14 от този закон предвижда, че в искането за задържане и за предаване трябва да се посочват характерът и правната квалификация на престъплението, особено когато става дума за деяния, за които не се изисква двойна наказуемост, както и описание на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително обстоятелствата, свързани с времето, мястото и степента на участие в извършването на престъплението на лицето, чието предаване се иска.
- 17 Член 58, параграф 1 от този закон предвижда, че лицето, предадено на Република Финландия от държава членка, не може да бъде наказателно преследвано, осъждано или лишавано от свобода за престъпление, извършено до неговото предаване, различно от това, за което то е предадено. Съгласно параграф 2 от същия член тази забрана не се прилага по-конкретно ако наказателното

производство не налага мярка, свързана с ограничаване на свободата на предаденото лице или ако държавата членка, извършила предаването, даде съгласие за вдигане на тази забрана.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 18 Преюдициалното запитване се отнася до наказателното производство срещу г-н Leymann и г-н Pustovarov, наказателно преследвани от финландските власти за извършване на тежко престъпление, свързано с наркотични вещества. Съответните лица са задържани, г-н Leymann по решение на Helsingin käräjäoikeus (първоинстанционния съд в Хелзинки) от 21 март 2006 г., постановено в негово отсъствие, а г-н Pustovarov по решение на същия съд от 5 май 2006 г., постановено в негово отсъствие.

По отношение на г-н Leymann

- 19 С европейска заповед за арест от 21 март 2006 г. прокурорът на окръг Хелзинки иска от полския съдебен орган задържането и предаването за осъществяване на наказателно преследване на г-н Leymann, заподозрян в извършване на тежко престъпление трафик на наркотични вещества между 1 януари 2005 г. и 21 март 2006 г. Съгласно тази заповед за арест г-н Leymann е внесъл незаконно във Финландия, с помощта на съучастници, голямо количество амфетамини — вещество, за което се счита, че е високорисково наркотично вещество — с цел неговата препродажба.
- 20 На 28 юни 2006 г. полският съдебен орган взема решение за предаване на г-н Leymann на Република Финландия в отговор на искането, направено в посочената заповед за арест.

- 21 На 2 октомври 2006 г. прокурорът на окръг Хелзинки повдига обвинение срещу г-н Leumann в Helsingin käräjäoikeus за тежко престъпление трафик на наркотични вещества, извършено между 15 и 26 февруари 2006 г. В обвинителния акт се посочва, че г-н Leumann, заедно с г-н Pustovarov и с други лица, е внесъл във Финландия 26 kg хашиш с цел неговата препродажба. Г-н Leumann е представен като изпълнител, докато г-н Pustovarov и едно друго лице били организатори на трафика. Стоката била изпратена за град Kouvola (Финландия) през пристанището Hanko (Финландия) с частен автомобил и след това била поета от друго лице.
- 22 Прокурорът на окръг Хелзинки заявява, че преди Helsingin käräjäoikeus да започне разглеждането на делото, той е получил информация от представител на Република Полша към Европейския орган за засилване на съдебното сътрудничество (Eurojust), според която за наказателното преследване на г-н Leumann за извършване на тежко престъпление трафик на наркотични вещества, състоящо се във внасянето на хашиш, не е било необходимо да се иска съгласието на тази държава членка на основание член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 от Рамковото решение, щом като неговото предаване е извършено въз основа на подозрение за трафик на амфетамини.
- 23 На 7 ноември 2006 г. Helsingin käräjäoikeus, пред който не е повдигнато никакво възражение относно предаването или обвинението срещу подсъдимите, признава за виновни предполагаемите извършители на престъплението, между които е г-н Leumann, и осъжда последния на наказание лишаване от свобода.
- 24 Г-н Leumann обжалва тази присъда пред Helsingin hovioikeus (апелативния съд в Хелзинки) с твърдението, че не би трябвало да бъде наказателно преследван за тежкото престъпление, свързано с трафик на наркотични вещества (хашиш), извършено между 15 и 26 февруари 2006 г., като се има предвид, че не е предаден на финландския съдебен орган за това престъпление. С решение от 16 август 2007 г. този съд приема, че Helsingin käräjäoikeus е получил съгласието на полския съдебен орган, чрез неговия представител в Eurojust, за повдигането на обвинение срещу г-н Leumann за това престъпление.

25 На 30 ноември 2007 г. Helsingin hovioikeus разглежда делото по същество и г-н Leymann е осъден на наказание лишаване от свобода от три години и четири месеца. Макар че съгласно преюдициалното запитване г-н Leymann е лишен от свобода от момента, в който е задържан в рамките на процедурата по неговото предаване, неговият представител посочва в заседанието на Съда, че от февруари 2008 г. той е условно освободен.

По отношение на г-н Pustovarov

26 С европейска заповед за арест от 8 май 2006 г. прокурорът на окръг Хелзинки иска от испанския съдебен орган задържането и предаването за осъществяване на наказателно преследване на г-н Pustovarov, заподозрян в извършване на тежко престъпление трафик на наркотични вещества между 19 и 25 февруари 2006 г. Съгласно тази заповед за арест г-н Pustovarov е внесъл незаконно във Финландия, с помощта на съучастници, голямо количество амфетамини, считани за високорискови наркотични вещества, с цел тяхната препродажба. Съответното лице е представено като организатор на вноса и на препродажбата. Посочената заповед за арест се отнася и до две други тежки престъпления, свързани с трафик на наркотични вещества, състоящи се във вноса на големи количества хашиш с цел тяхната препродажба — едното извършено през септември и октомври 2005 г., а другото през ноември същата година.

27 На 20 юни 2006 г. испанският съдебен орган взема решение да предаде г-н Pustovarov на Република Финландия въз основа на искането, направено в европейската заповед за арест от 8 май 2006 г.

28 На 2 октомври 2006 г. прокурорът на окръг Хелзинки повдига обвинение срещу г-н Pustovarov пред Helsingin käräjäoikeus въз основа на изложеното по отношение на него в точка 21 от настоящото решение.

- 29 На 24 октомври 2006 г., в хода на разглеждането на делото от тази юрисдикция, посоченият прокурор издава нова европейска заповед за арест, с която иска от испанския съдебен орган неговото съгласие г-н Pustovarov да може да бъде наказателно преследван за тежко престъпление трафик на наркотични вещества, извършено между 19 и 25 февруари 2006 г., състоящо се във вноса, с цел препродажба, на голямо количество хашиш, а не на амфетамини, както е било посочено в първоначалната заповед за арест.
- 30 С присъда от 7 ноември 2006 г., постановена преди получаването на съгласието на испанския съдебен орган във връзка с втората заповед за арест, Helsingin käräjäoikeus осъжда г-н Pustovarov на наказание лишаване от свобода за това, че е извършил деянията, описани в обвинителния акт, квалифицирани като тежко престъпление, свързано с трафик на наркотични вещества, между 15 и 26 февруари 2006 г., както и двете други тежки престъпления, свързани с трафик на наркотични вещества, в които е обвинен.
- 31 Г-н Pustovarov обжалва тази присъда пред Helsingin hovioikeus, като поддържа, че не би трябвало да бъде наказателно преследван за тежкото престъпление, свързано с трафик на наркотични вещества (хашиш), извършено между 15 и 26 февруари 2006 г., като се има пред вид, че не е предаден на финландския съдебен орган за това престъпление.
- 32 На 11 юли 2007 г. испанският съдебен орган дава своето съгласие за наказателното преследване на г-н Pustovarov на основанията, уточнени във втората европейска заповед за арест.
- 33 Helsingin hovioikeus преценява, че съгласието на испанския съдебен орган, макар и получено след произнасянето на присъдата от Helsingin käräjäoikeus, му позволява да се произнесе по тежкото престъпление, свързано с наркотични вещества, извършено между 15 и 26 февруари 2006 г., в което е обвинен г-н Pustovarov.

- 34 На 30 ноември 2007 г. г-н Pustovarov е осъден от Helsingin hovioikeus за това престъпление, както и за другите две престъпления, в които е обвинен, и е осъден на наказание лишаване от свобода за общ срок от пет години и осем месеца.

Обжалването пред запитващата юрисдикция

- 35 На 28 май 2008 г. на г-н Leymann и г-н Pustovarov е разрешено да подадат жалби пред Korkein oikeus (Върховния съд) относно това дали принципът на специалното правило, така както е записан в националната правна уредба, в която е транспониран член 27, параграф 2 от Рамковото решение, допуска те да бъдат наказателно преследвани за тежко престъпление, свързано с трафик на наркотични вещества, отнасящо се до хашиш, извършено между 15 и 26 февруари 2006 г.

Преюдициалните въпроси

- 36 Именно в тези условия Korkein oikeus решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Как следва да се тълкува използваният в член 27, параграф 2 от Рамковото решение израз „престъпление, различно от това, за което се иска предаване [...]“, и по-точно кои са релевантните критерии, за да се прецени дали описанието на деянието, което обосновава повдигането на обвинение, се различава в толкова голяма степен от това, което обосновава предаването, че трябва да се разглежда като „различно престъпление“, наказателно преследване, за което може да започне само със съгласието, посочено в член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4?

2. Следва ли член 27, параграф 2 от Рамковото решение да се тълкува в смисъл, че посочената в параграф 3, буква ж) и в параграф 4 от същия член процедура по даване на съгласие трябва да се прилага в случай, когато както заповедта за арест, така и окончателният обвинителен акт [се отнасят] до тежко престъпление, свързано с трафик на наркотични вещества, но впоследствие описанието на деянието, за което е повдигнато обвинение, е изменено по такъв начин, че обвинението се отнася до друга категория наркотични вещества, различна от посочената в заповедта за арест?

3. Как следва да се тълкува член 27, параграф 2 от Рамковото решение, съгласно който лицето, което се предава, не може да бъде наказателно преследвано, осъдено или по друг начин лишено от свобода за различно престъпление, във връзка по-специално с процедурата по даване на съгласие, посочена в параграф 4 от същия член, и предвид разпоредбата на член 27, параграф 3, буква в), според която специалното правило не се прилага, когато наказателното производство не изисква налагане на мерки, свързани с ограничаване на личната свобода на лицето?
 - а) В случаите, които подадат в обхвата на процедурата по даване на съгласие, следва ли посочените по-горе разпоредби да се тълкуват в смисъл, че допускат наказателно преследване за разглежданото престъпление, образуването на съдебно производство и постановяването на присъда, преди да бъде получено съгласието, при условие че на заподозряното в извършване на престъплението лице въз основа на това подозрение не са наложени мерки за задържане или мерки, свързани с ограничаване на неговата свобода?

 - б) Какво значение трябва да се придаде на обстоятелството, че наказателно производство, свързано с ограничаване на свободата, се отнася до множество престъпления, за едно от които се изисква прилагането на процедурата по даване на съгласие? Трябва ли в този случай посочените по-горе разпоредби да се тълкуват в смисъл, че допускат наказателно преследване, образуване на съдебно производство и постановяване на присъда за последното престъпление, преди да бъде получено съгласието, дори когато в хода на производството на заподозряното лице е наложена мярка, свързана с ограничаване на неговата свобода, доколкото това ограничаване е било законово оправдано от други пунктове на обвинението?“

По спешното производство

- 37 С писмо от 5 септември 2008 г., постъпило в секретариата на Съда на същата дата, Korkkeinen oikeus иска преюдициалното запитване да се разгледа по реда на спешното производство, предвидено в член 104б от Процедурния правилник.
- 38 Запитващата юрисдикция мотивира това искане, като изтъква, че г-н Pustovarov понастоящем изтърпява наказание лишаване от свобода за различни престъпления, между които и незаконен внос на 26 kg хашиш, за което развитието на производството е наложило отправянето на преюдициално запитване. Заинтересованото лице трябва да бъде условно освободено на 18 март 2009 г. Тази юрисдикция заявява, че ако обвинителният акт за това престъпление бъде отхвърлен, срокът на наказанието, наложено на г-н Pustovarov, би бил намален и освобождаването на последния би настъпило по-рано.
- 39 По предложение на съдията докладчик, след изслушване на генералния адвокат трети състав на Съда решава да уважи искането на запитващата юрисдикция за разглеждане на преюдициалното запитване по реда на спешното производство.

По преюдициалните въпроси

- 40 В самото начало следва да се припомни, че видно от точка 13 от настоящото решение, Съдът в конкретния случай има компетентност да се произнесе по тълкуването на Рамковото решение по силата на член 35 ЕС.

По първия въпрос

- 41 С първия си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество кои са релевантните критерии, за да се прецени дали предаденото лице е наказателно преследвано за „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване по смисъла на член 27, параграф 2 от Рамковото решение, за което се изисква прилагането на процедурата по даване на съгласие, посочена в този член 27, параграф 3, букви ж) и параграф 4.
- 42 Видно от член 1, параграфи 1 и 2, както и от пето, шесто, седмо и единадесето съображение от Рамковото решение, то има за цел да замести многостранната система на екстрадиция между държавите членки с основана на принципа на взаимното признаване система за предаване между съдебните органи на осъдени или заподозрени лица с цел изтърпяване на наказание или наказателно преследване. Рамковото решение се стреми по-конкретно да улесни и да ускори съдебното сътрудничество (вж. Решение от 3 май 2007 г. по дело *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Сборник, стр. I-3633, точка 28).
- 43 Член 27, параграф 2 от Рамковото решение прогласява специалното правило, съгласно което лицето, което се предава, може да не бъде наказателно преследвано, осъдено или по друг начин лишено от свобода за предходно престъпление, различно от това, за което се иска предаване.
- 44 Това правило е свързано със суверенитета на изпълняващата държава членка и дава правото на издирваното лице да бъде наказателно преследвано, осъдено или лишено от свобода само за престъплението, за което се иска неговото предаване.

- 45 Държавите членки могат да се откажат от прилагането на специалното правило по реда на член 27, параграф 1 от Рамковото решение. Посоченото правило всъщност съдържа няколко изключения, предвидени в параграф 3 от същия член.
- 46 С цел да се прецени обхватът на член 27, параграф 2 от Рамковото решение, и по-конкретно на понятието „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване, е важно да се има предвид преследваната от Рамковото решение цел.
- 47 В това отношение следва да се припомни, че в пето съображение от Рамковото решение се подчертава, че целта за превръщане на Съюза в пространство на свобода, сигурност и правосъдие изисква премахване на екстрадицията между държавите членки и заместването ѝ със система за предаване между съдебните органи.
- 48 В същото съображение се добавя, че преобладаващите до момента традиционни отношения на сътрудничество между държавите членки трябва да бъдат заменени от система на свободно движение на съдебни решения по наказателни дела, обхващащи едновременно предварителни и окончателни решения.
- 49 Шесто съображение от Рамковото решение гласи, че европейската заповед за арест е първата конкретна мярка в областта на наказателното право, прилагаща принципа за взаимно признаване, който Европейският съвет определя като „крайгълния камък“ на съдебното сътрудничество.

50 Съгласно десето съображение от Рамковото решение прилагането на механизма на европейската заповед за арест се основава на високо равнище на доверие между държавите членки.

51 Принципът на взаимно признаване, който е в основата на текста на Рамковото решение, предполага също така, по силата на член 1, параграф 2 от последното, че държавите членки по принцип са длъжни да дадат ход на европейска заповед за арест. Всъщност те трябва или могат да откажат изпълнението на такава заповед само в случаите, изброени в членове 3 и 4 от посоченото рамково решение.

52 За да вземе решение за предаването на издирваното лице за целите на наказателното преследване за престъпление, определено по приложимото в издаващата държава членка национално законодателство, съдебният орган на изпълняващата държава членка разглежда, въз основа на разпоредбите от член 2 от Рамковото решение, описанието на престъплението, представено в европейската заповед за арест. Това описание трябва, съгласно формуляра, включен в приложението към Рамковото решение, да съдържа информацията, посочена в член 8 от последното, а именно по-конкретно характера и правната квалификация на престъплението, описанието на обстоятелствата, при които е извършено престъплението, включително времето, мястото и степента на участие на издирваното лице в престъплението, както и предвидените наказания за престъплението.

53 Както Комисията изтъква в своето становище, искането за предаване се основава на информацията, която отразява състоянието на разследването към момента на издаването на европейската заповед за арест. Следователно е възможно в хода на производството установените деяния вече да не съответстват във всяко отношение на първоначално описаниите. Събраните доказателства могат да доведат до уточняване, дори до промяна на признаците на състава на престъплението, оправдали първоначално издаването на европейската заповед за арест.

- 54 Думите „наказателно преследвано“, „осъдено“, или „лишено от свобода“, съдържащи се в член 27, параграф 2 от Рамковото решение, сочат, че понятието „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване, трябва да се преценява от гледна точка на различните фази на производството и от гледна точка на всеки процесуален акт, който може да измени правната квалификация на престъплението.
- 55 За да се прецени, с оглед на изискването за даване на съгласие, дали един процесуален акт води до „различно престъпление“ от това, което фигурира в европейската заповед за арест, е важно да се направи сравнение на описанието на престъплението в европейската заповед за арест с описанието, което се съдържа в последващия процесуален акт.
- 56 Искането на съгласие на изпълняващата държава членка за всяка промяна в описанието на деянията би отишло отвъд последиците от специалното правило и би накърнило преследваната цел, която се състои в ускоряване и опростяване на съдебното сътрудничество между държавите членки, визирано в Рамковото решение.
- 57 За да се определи дали става дума за „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване, следва да се провери дали признаците на състава на престъплението съгласно неговото законово описание от издаващата държава членка са тези, за които лицето е предадено, и дали съществува достатъчно съответствие между данните, съдържащи се в заповедта за арест, и посочените в последващия процесуален акт. Промени в обстоятелствата, свързани с времето и мястото, са допустими, доколкото произтичат от доказателствата, събрани в хода на производството, образувано в издаващата държава членка, за поведението, описано в заповедта за арест, доколкото не засягат характера на престъплението и доколкото не съдържат основания за неизпълнение по членове 3 и 4 от Рамковото решение.

58 Компетентната национална юрисдикция следва да извърши проверка, в светлината на посочените в предходната точка от настоящото съдебно решение критерии, дали описаното в обвинителния акт престъпление съставлява различно престъпление от описаното в заповедите за арест, издадени за г-н Leymann и г-н Pustovarov.

59 Следователно на първия въпрос следва да се отговори, че за да се определи дали разглежданото престъпление не е „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване по смисъла на член 27, параграф 2 от Рамковото решение, което изисква прилагане на процедурата по даване на съгласие, предвидена в член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 от Рамковото решение, важно е да се провери дали признаците на състава на престъплението съгласно законовото описание на последното в издаващата държава членка са тези, за които лицето е предадено, и дали съществува достатъчно съответствие между данните, съдържащи се в заповедта за арест, и посочените в последващия процесуален акт. Промени в обстоятелствата, свързани с времето и мястото, са допустими, доколкото произтичат от доказателствата, събрани в хода на производството, образувано в издаващата държава членка, за поведението, описано в заповедта за арест, доколкото не засягат характера на престъплението и доколкото не съдържат основания за неизпълнение по членове 3 и 4 от Рамковото решение.

По втория въпрос

60 С втория си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество дали една промяна в описанието на престъплението, отнасяща се единствено до разглежданата категория наркотични вещества, без да се изменя правната квалификация на престъплението, може да определи „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, по смисъла на член 27, параграф 2 от Рамковото решение, и да породи необходимост от прилагане на процедурата по даване на съгласие, предвидена в член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 от него.

- 61 В делото по главното производство обвинителният акт се отнася до внос на хашиш, докато заповедите за арест се отнасят до внос на амфетамини.
- 62 Същевременно обаче и в двата случая става дума за престъпление, което се наказва с по-малко от три години лишаване от свобода и което попада в рубриката „незаконен трафик с наркотични вещества“, визирана в член 2, параграф 2 от Рамковото решение.
- 63 Следователно на втория въпрос следва да се отговори, че в обстоятелства като тези по главното производство една промяна в описанието на престъплението относно съответната категория наркотични вещества сама по себе си не е от естество да осъществи състав на „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, по смисъла на член 27, параграф 2 от Рамковото решение.

По третия въпрос

- 64 С третия си въпрос запитващата юрисдикция пита по същество как следва да се тълкува изключението от специалното правило, съдържащо се в член 27, параграф 3 буква в) от Рамковото решение, като се има предвид процедурата по даване на съгласие, предвидена в член 27, параграф 4 от Рамковото решение. Тя пита по-конкретно дали тези разпоредби позволяват да бъде наказателно преследвано и осъдено едно лице за „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, което изисква съгласието на изпълняващата държава членка, преди да е получено това съгласие, доколкото по отношение на лицето не е наложена мярка, свързана с ограничаване на свободата. Тя пита и дали обстоятелството, че засегнатото лице всъщност е задържано по други пунктове на обвинението, които законово оправдават неговото задържане, оказва влияние върху възможността то да бъде наказателно преследвано и осъдено за това „различно престъпление“.

- 65 В самото начало следва да се уточни, че третият въпрос се поставя само ако компетентните съдебни органи са сезирани с „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, щом като по дефиниция изключенията от специалното правило се прилагат само в тази хипотеза.
- 66 За да се определи обхватът на член 27, параграф 3 от Рамковото решение, тази разпоредба следва да се тълкува с оглед на предмета, редакцията и целта на Рамковото решение.
- 67 Изключенията, предвидени в член 27, параграфи 1 и 3, букви а)—ж) от Рамковото решение възпроизвеждат изключенията, съдържащи се в предходните конвенции за екстрадиция, и по-конкретно посочените в конвенцията от 1996 г. Изключенията, посочени в този член 27, параграф 3, букви б)—г), съответстват на изключенията, предвидени в член 10, параграф 1, букви а)—в) от тази конвенция.
- 68 Мотивите за тези изключения са различни. Изключенията по член 27, параграф 1 и параграф 3, букви д)—ж) от Рамковото решение се основават на съгласието на съответните държави членки или на съгласието на съдебните органи на изпълняващата държава членка, или на съгласието на засегнато от европейската заповед за арест лице. Изключенията по член 27, параграф 3, букви б) и г) се отнасят до приложимите наказания или мерки. Изключението по посочения параграф 3, буква в) се отнася до наказателното производство.
- 69 Изключенията, основаващи се на даването на съгласие, се прилагат независимо от приложимото производство и естеството на предвиденото наказание.

- 70 Изключенията по член 27, параграф 3, букви б)—г) от Рамковото решение се отнасят също до различни режими. Така например изключението, съдържащо се в буква б) от този член 27, параграф 3, се отнася до ситуации, при които за престъплението не се предвижда наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане. Изключението по буква в) от посочения член 27, параграф 3 се отнася до ситуации, в които наказателното производство, съгласно законодателството или съгласно преценката на съдебния орган, не изисква налагане на мярка, свързана с ограничаване на личната свобода на съответното лице. Член 27, параграф 3, буква г) от Рамковото решение е свързан със ситуации, в които лицето подлежи на наказание или мярка, която не е свързана с лишаване от свобода, дори когато това наказание или мярка могат да ограничат неговата лична свобода. В последната хипотеза се имат предвид случаите, в които са приложими имуществени санкции, по-конкретно глоби или мерки, като например труд в полза на обществото или пък разпореждане за действие или бездействие, като например забраната да се посещават определени места или задължението да не се напуска съответната държава членка.
- 71 Щом като в производството е установено съществуването на „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, въпросното престъпление не може да бъде наказателно преследвано, без да бъде получено съгласието, освен ако намират приложение изключенията, предвидени в член 27, параграф 3, букви от а) до е).
- 72 Изключението, предвидено в член 27, параграф 3, буква в) от Рамковото решение се отнася до ситуация, в която наказателното производство не изисква налагане на мерки, свързани с ограничаване на личната свобода.
- 73 От това следва, че в рамките на това изключение едно лице може да бъде наказателно преследвано и осъдено за „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, изискващо наказание или мярка, свързана с лишаване от свобода, без да е необходимо да се прибегва до процедурата по даване на съгласие, доколкото в рамките на наказателното производство не е наложена никаква мярка, свързана с ограничаване на свободата. Ако обаче след произнасяне на присъдата лицето е осъдено на наказание или мярка, свързано или свързано с ограничаване на свободата, за изпълнението на това наказание се изисква даването на съгласие.

74 Това тълкуване всъщност припомня разпоредбите на член 10, параграф 1, буква б) от конвенцията от 1996 г., видно от обяснителния доклад към тази конвенция, одобрен от Съвета на 26 май 1997 г. (ОВ С 191, 1997 г., стр. 13). Съгласно този доклад молеща държава членка може да започне или да продължи наказателно преследване или да изправи пред съд едно лице за деяния, различни от онези, за които е поискана екстрадицията, дори и престъплението да подлежи на наказание, свързано с ограничаване на личната свобода, доколкото нито в хода, нито във връзка с производството на лицето не е наложено ограничаване на неговата лична свобода. Според този доклад това означава, че щом като засегнатото лице е осъдено на наказание или мярка, свързано или свързана с лишаване от свобода, тази присъда може да бъде изпълнена само ако молещата държава членка получи съгласието или на това лице, или на замолената държава членка.

75 Член 27, параграф 3, буква в) от Рамковото решение допуска обаче на предаденото лице да бъде наложена мярка, свързана с ограничаване на свободата, преди да бъде получено съгласието, щом като това ограничение е законово оправдано от други пунктове на обвинението, съдържащи се в европейската заповед за арест.

76 Следователно на третия въпрос следва да се отговори, че изключението, предвидено в член 27, параграф 3, буква в) от Рамковото решение, трябва да се тълкува в смисъл, че при наличието на „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване, съгласието трябва да се иска по реда на член 27, параграф 4 от Рамковото решение и да бъде получено, ако трябва да се разпорежи изпълнение на наказание или мярка, свързано или свързана с лишаване от свобода. Предаденото лице може да бъде наказателно преследвано и осъдено за такова престъпление, преди да бъде получено това съгласие, доколкото в хода на фазата на наказателното преследване или на разглеждане на делото във връзка с това престъпление, не е налагана никаква мярка, свързана с ограничаване на свободата. Изключението, предвидено в този член 27, параграф 3, буква в) допуска обаче на предаденото лице да бъде наложена мярка, свързана с ограничаване на свободата, преди бъде получено съгласието, щом като тази мярка е законово оправдана от други пунктове на обвинението, съдържащи се в европейската заповед за арест.

По съдебните разноски

77 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) **За да се определи дали разглежданото престъпление не е „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване, по смисъла на член 27, параграф 2 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки, което изисква прилагане на процедурата по даване на съгласие, предвидена в член 27, параграф 3, буква ж) и параграф 4 от това рамково решение, е важно да се провери дали признаците на състава на престъплението съгласно законового описанието на последното в издаващата държава членка са тези, за които лицето е предадено, и дали съществува достатъчно съответствие между данните, съдържащи се в заповедта за арест и посочените в последващия процесуален акт. Промени в обстоятелствата, свързани с времето и мястото, са допустими, доколкото произтичат от доказателствата, събрани в хода на производството, образувано в издаващата държава членка, за поведението, описано в заповедта за арест, доколкото не засягат характера на престъплението и доколкото не съдържат основания за неизпълнение по членове 3 и 4 от Рамковото решение.**

- 2) **В обстоятелства като тези по главното производство една промяна в описанието на престъплението относно съответната категория нарко-**

тични вещества сама по себе си не е от естество да осъществи състав на „различно престъпление“ от това, за което се иска предаването, по смисъла на член 27, параграф 2 от Рамково решение 2002/584.

- 3) Изключението, предвидено в член 27, параграф 3, буква в) от Рамково решение 2002/584, трябва да се тълкува в смисъл, че при наличието на „различно престъпление“ от това, за което се иска предаване, съгласието трябва да се иска по реда на член 27, параграф 4 от това рамково решение, и да бъде получено, ако трябва да се разпорежи изпълнение на наказание или на мярка, свързано или свързана с лишаване от свобода. Предаденото лице може да бъде наказателно преследвано и осъдено за такова престъпление, преди да бъде получено това съгласие, доколкото в хода на фазата на наказателното преследване или на разглеждане на делото във връзка с това престъпление, не е налагана никаква мярка, свързана с ограничаване на свободата. Изключението, предвидено в този член 27, параграф 3, буква в), допуска обаче на предаденото лице да бъде наложена мярка, свързана с ограничаване на свободата, преди да бъде получено съгласието, щом като тази мярка е законово оправдана от други пунктове на обвинението, съдържащи се в европейската заповед за арест.

Подписи